

A Kincsfelderítő és -kiásó Intézet (KFKI) munkatársai régi kincsestérképeket és a modern technika legújabb vívmányait ötvözve végzik rég eltemetett értéktárgyak felszínre hozatalát.

Az intézet sokéves tapasztalata azt mutatja, hogy a kincsek java része karszthegységekben kerül elásásra, amelyek kemény kőzetében azonban barlangok találhatóak. Ezek néhány kisebb-nagyobb, gömb alakúnak tekinthető – akár egymásba lógó – üregből állnak. A fúrás során e barlangokba lyukadva az a barlang tetszőleges másik pontjából folytatható, ily módon a ténylegesen fúrandó távolság lerövidíthető.

Írjunk programot, amely a terep szerkezetének ismeretében meghatározza, hogy a kincs kiásásához – az üregeket is kihasználva – optimális esetben mennyit kell fúrni és a fúrást a felszín mely pontjából kell indítani.

A program a kincs helyzetét és az üregek elhelyezkedését a standard bemenetről olvassa. A bemenet első sora az üregek N ($0 \leq N \leq 1000$) számát és a vízszintes síknak tekinthető felszín tengerszint feletti Y_f magasságát tartalmazza. A második sor a kincs X_k, Y_k, Z_k koordinátáit, az ezt követő N sor pedig X_i, Y_i, Z_i, R_i alakban a földalatti üregeket írja le, ahol X_i, Y_i, Z_i az i -edik üreg középpontjának koordinátái, R_i pedig az üreg sugara. Feltehetjük, hogy minden üreg teljes egészében a föld alatt van.

A program az eredményt a standard kimenetre írja. Ennek egyetlen sora négy, tizedes tört alakban, legalább két tizedes pontossággal megadott számot tartalmazzon: a furat kezdőpozíciójának X, Y, Z koordinátáit és a minimálisan fúrandó L távolságot.

BE:	KI:
6 180.0	100 180 100 50
200.0 -0.5 100.0	
200.0 0.0 100.0 10.0	
200.0 0.0 130.0 10.0	
200.0 0.0 200.0 50.0	
100.0 0.0 200.0 50.0	
100.0 0.0 100.0 50.0	
100.0 110.0 100.0 50.0	

Beküldendő a program forráskódja (S26.pas, S26.cpp, ...).